

ქართული
გრაფიკული

მთაში საღამურის
ვაკანსეუბნი...

ნ.ა. ლომასი

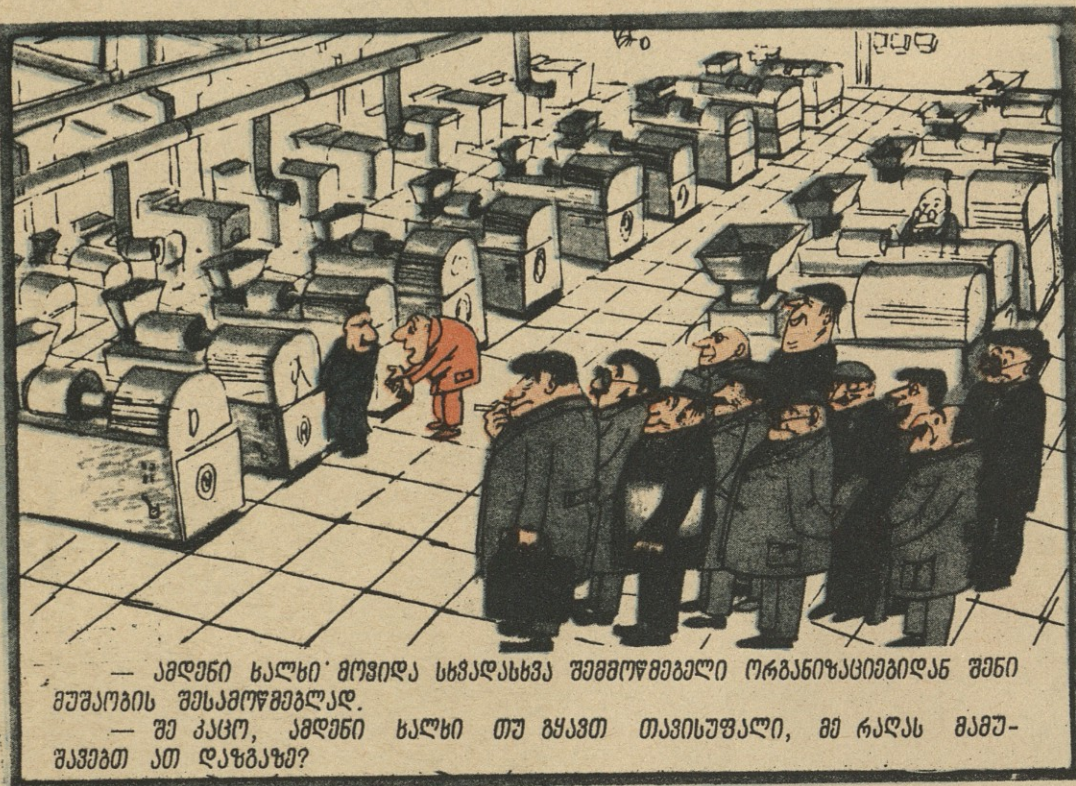
№ 3 (1373) თებერვალი 1972

ნიანუ

გამოცემის 49-ე წელი ფასი 20 კპ.

ზ. ფალიაშვილის სახელობის თბილისის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიურმა თეატრმა ახლახან შესანიშნავი კონცერტი მოუწყო ჩვენს სახელოვან მეცხვარეებს, მაგრამ რესპუბლიკის კულტურის სხვა მუშაკები მათ წინაშე ვალში არიან.

არა, გიჟო, ახლა როიალს ამოგიბანთ მთაზე.

დაუფსო თუ არა თმებმა ცვენა ომარ არჩილის ძე ბერიანიძეს, მოაგონდა, რომ ფოთოლცვენა ზამთრის პირზე იწყება და გადაწყვიტა, შედგომოდა საქმეს, მაგრამ არავინ იფიქროს, თითქოს ომარს შრომითი საქმიანობის დაწყება უნდოდა, არა! ეს არასოდეს აწუხებდა. არც არასდროს მოსვლია ფიქრად, ოდესმე ქვა ქვაზე დაედო, ხელი გაენძრია, ოფლი დაეღვარა.

არჩილის ძის საფიქრალი ქრონიკული სიძეობა გახლდათ.

...ეს იყო 1965 წელი. ომარმა მიატოვა მშობლიური სოფელი **ზედდულეთი** გორის რაიონში და ქალაქ **სვერდლოვსკს** ეწვია. სწორედ აქ მიიღო მან პირველი საქორწინო ნათლობა.

— ო, ალექსანდრა! (ასე ერქვა მის პირველ მეუღლეს), — ლულუნებდა სამოდ ომარი, — ქართველებს ერთი ანდაზა გვაქვს: „სადაც არის ბედი შენი, იქ მიგიყვანს ფეხი შენი“, და, აი, ფეხმა სვერდლოვსკში მომიყვანა, ბედი კი შენა ხარ ჩემი!

როგორ არ დაეჭვებინა ალექსანდრას ასეთი სიტყვებისათვის? დაუჯერა კიდევ და თერთმეტი თვით ომარს მიესაჯა მეუღლეობა.

ცოტა ხანში მოენატრა საქართველო, ნათესავ-მეგობრები და დაუბრუნდა საკუთარ კერას, შემდეგ კი სოფელ **ავლევეში** შეიარა და მედიკო **ბადრაიშვილის** წინ მუხლებზე დაეცა:

— ქართველებს ერთი ანდაზა გვაქვს: „სადაც არის ბედი შენი, იქ მიგიყვანს ფეხი შენი“, და, აი, ფეხმა შენთან მომიყვანა!

მედიკომ და ომარმა თავიანთ შვილს მათა დაარქვეს.

თანდათან მდიდრდებოდა ომარ ბერიანიძის სამიჯნურო ბიოგრაფიის ობიექტები და გეოგრაფიული არე. **ავლევიდან** ომარი ომსკში ჩავიდა.

— ო, მარინა! (ასე ერქვა მის რიგით მესამე მეუღლეს), — ქართველებს ერთი ანდაზა გვაქვს...

წლისთავზე მარინასა და ომარს ბიჭი შეეძინათ და მურაზი დაარქვეს.

— ო, ნინელი ქართველებს ერთი ანდაზა გვაქვს... — უკვე მეოთხედ იმეორებდა ჭეშმარიტად დონ ჟუანის ნაშეირო.

— მე ქალთა გულის მონადირეობის ისეთი საშუალება აღმოვაჩინე, — ტრაბახობდა ერთ-ერთ სუფრაზე ომარი, — რომ თოფისწამლისა და ქალაღლის გამოგონება მასთან არაფერია.

და, მართლაც, ოთხმა მშვენიერმა სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა გამართა ომარ არჩილის ძის გულში ადგილის დასამკვიდრებლად. ისინი ამისთვის არ იშურებდნენ არც ფერ-უმარილსა და არც პურ-მარილს.

...და განა მართო ომარ ბერიანიძე? „ნიაგის“ ხელთა აქვს მრავალი წერილი, რომლითაც უმწიკვლო გოგონები მოატყუეს უქნარა და მოხეტიალე ვაჟებმა, მაგრამ აქ ამ წერილთა არც შინაარსს მოვიყვანთ, არც სიტყვებს, რადგან თქვენ შეგებრალუბათ მაღლიანი ქართული ენა! ამ წერილებს ამკარად ეტყობა სუფრის მედლის სიმღერის ტექსტისა და ჟარგონების გავლენა, იგრძნობა, რომ მათ ბავშვობაში ცოცხალი ბატის გაბღღვნის, გაკეთილების გაცდენისა და ჩიკორის ბზრიალის მეტი არაფერი გაუკეთებიათ...

ხოლო რაც შეეხება ომარ ბერიანიძეს, მას კვლავ დასდევნენ ცოლ-შვილები, ზოგი ალიმენტს თხოულობს, ზოგი შერიგებას, ხოლო ნაწილი წაღებული ნივთების დაბრუნებას. ომარი კი ასე პასუხობს:

— რადგან ასე ძალიან გიყვარვართ, მაშინ ნაუქარი ირემივით გამინაწილეთ, მაგრამ იცოდეთ, კიდევ ჩხუბი არ მოგივიდეთ! რაც შეეხება ჩემს ყოფილ სიდედრებს, ჩლიქებს ვუწყალობებ, ხოლო რქებს იმ ქმრებს მივართმევ, რომელთა ცოლების გულსაც მომავალში მოვინადირებ!

შალვა ვანიშვილი,

„ნიაგის“ საკ. კორესპონდენტი.

ქორწილია, ქორწილი...

იბეჭდება მოსაწვევები, იგზავნება კონვერტები, მიმოქრიაან შიკრიკები, იფოფრებიან მაჭანკლები, იღება კიშკრები, იხსნება ღარბები, იხურება დაწესებულებები!

ბლავიან ხბოები, ჭკვირიან გოგები, ყიტიუტებენ ინდაურები, კრიახებენ ქათმები, იცლება ბაზრები, ცარიელდება ჭიბები — იქცევა ოჯახები!

მშათრევენ მაგიდებს, მოაგორებენ კასრებს, მოახრიგინებენ ქვაბებს, მოაუღრიალებენ „კასრულებს“, მოატაცუნებენ თეფშებს, მოახრიალებენ დანა-ჩანგლებს, მოაკივლებენ დაფა-ზურნას...

და ისმება ღვინო:

ჭიქებით, ბაკლებით, აზარფეშებით, თასებით, ყანწებით, ჭინჭილებით, კათხებით, ჭურებით, მარნებით, კეცებით, როდინებით, ლამპის შუშებით... იფრქვევა სადღეგრძელოები, იჭყლიტება ტვინები, იჩჩქება ცხვირები, თეთრდება ღამეები, შავდება ღლეები, სკდება თავები, ჩერდება გულები — იხრჩობიან ადამიანები! — გუშინ ქორწილში ვიყავი, ქორწილი იმას ჰქვია! — რამდენკაციანი იყო? — 1000-იანი. — !?

ს. ზარიძე

„ნიაგის“ რეპსიკონი

მუშტასორა — რომელიც ყველაფერს სხვას თხოვს, საკუთარ თავს კი — არაფერს.

ჰორიპანა — რომელიც ყველას დამცირებას ცდილობს და ყველას თვალში მცირდება.

შემედი — რომელიც ყველაზე მეტს ლაპარაკობს და ყველაზე ნაკლებს უსმენს.

საწყობი — „ხადავოი“ საქონლის დასამალი ადგილი.

ოფიციანტი — პიროვნება, რომელიც ჯერ ემსახურება სუფრას, მერე კი ბატონობს.

მესაქრისია — კოლექტიური წასვლა საქეფოდ.

შეადგინა ალმანჰორი თავაძე

ქალაქის მაცხოვრებლებს!

ზოგიათი „სანიშნო“ პასუხის ნიშნები

გთხოვთ მომცეთ კუთვნილი შევხულება!

პასუხი: ვინაიდან საფინანსო წელი, ჩვენგან დამოუკიდებელი მიზეზების გამო ამოიწურა და თქვენი განცხადება კი, თქვენგან დამოუკიდებელი მიზეზების გამო, დაემთხვა ამ პერიოდს. ამიტომ შეუძლებელია თქვენი განცხადების განხილვა.

ჩვენი ბინა ავარიულ მდგომარეობაშია. გთხოვთ გადაიკეთოთ რემონტი.

პასუხი: თქვენი განცხადების გამო გაცნობებით, რომ ჩვენს მიერ ჩატარებულა თქვენს მიერ განცხადებაში მოყვანილი ფაქტები, რომელიც დადასტურდა.

გთხოვთ მომცეთ ერთდროული დახმარება!

პასუხი: მოგახსენებთ, რომ თქვენი განცხადება განხილულ იქნა ერთდროულად და გატარდა ყველა საჭირო ღონისძიება, საქმის გაუქმანებულად, რის გამოც მიღებულ იქნა ზომები თავშეკავების მიზნით.

ა. წ. 17 იანვარს გავაგზავნე აშანათი თბილისიდან მცხეთაში. დღემდე აღნიშნული აშანათი არ მიიღო ადრესატმა. განცხადებასთან ერთად გირდგენთ აშანათის ქვითარს.

პასუხი: თუ მხედველობაში მივიღებთ იმ გარემოებას, რომ ამჟამად, უამინდობის გამო, აღვიღო აქვს სატრანსპორტო მოცდენებს, მაშინ უნდა ვიგულისხმოთ, რომ შეუძლებელია ერთგვარად დადგინდეს სიზუსტე, თუმცა არც შეიძლება მთლიანად გამოირიცხოს ეს შესაძლებლობაც.

ატელიეში მივიტანე საკოსტუმე. უკვე მესამე თვეა, ვერ მოახერხეს ზომების აღება. ბოლოს კი მითხრეს, თქვენი საკოსტუმე დაიკარგაო. გთხოვთ თქვენ მაინც მიიღოთ ზომები!

პასუხი: მოგახსენებთ, რომ თქვენი განცხადება შესწავლილ იქნა და ზომების მისაღებად მიღებულია ზომები. რაც შეეხება ღირს საკითხს, ყოველმხრივ გათვალისწინებული იქნება და სათანადო რეზოლუციით გადაეგზავნება შესაბამის ორგანიზაციას შემდგომი რეაგირებისათვის, რის გამოც თქვენს თხოვნას ჭრეჭრობით ვერ დავაკმაყოფილებთ.

თქვენს მიერ დაქვემდებარებულ ორგანიზაციაში ვმუშაობ უკვე ოთხი თვეა. ჩავატარე მთელი რიგი სამუშაოები, რომლის სრულ სიახაც გირდგენთ განცხადებასთან ერთად. მერგება 715 მან. დღემდე კაპიციც არ მიმიღია. გთხოვთ დააქაყოფილოთ ჩემი განცხადება!

პასუხი: გაცნობებით, რომ როდესაც ნარდად ან, თუ გნებავთ, ისედაც, არ არის გაფორმებული და გრაფიკში ჩასმული, მაშინ, რა თქმა უნდა, არც ტაბელით შეიძლება დადგინდეს, თუ როდის, სად ან ვინ აწარმოებდა ამა თუ იმ ოპერაციას. ამის შემდეგ თქვენთვის გასაგები და ნათელი უნდა გახდეს მთელი საქმის შინაარსი.

რეზოლუციები ჩაიწერა და თვითონაც ვერ გაიგო იბაინთე ცნობილამე

დ ი ა ლ ო ბ ი

— ვილაცის ძალი შემომეჩვია, გუშინაც ქათამი დამიგლიჯა და გადავარდა გერვასის ეზოში. მაგი ძუნქალი ამოაგდოს ღმერთმა!

— ვინ, კაცო, გერვასი?

— გერვასის რას ვერჩი, შე კაცო? ძალი ამოაგდოს-მეთქი, გერვასი რა მუაშია? იმას მიაკვდა ძალი და ღორი!

— ვის, კაცო, გერვასის?

— ა, კიდევ?! გერვასის კი არა, იმ ძალს... რომ დაგიჩემებია, გერვასიო, რას დაგიჩემებია?... ის ვნახე ფეხებგაფშეკილი ადრე და მალე!

— ვინ, კაცო?..

— ძალი, ძალი!... ძალი მიგაკვდა სულში შენც, გერვასისაც და იმ ძალის პატრონსაც!

თამაზ სალუქვაძე

ქ ა მ ი ს ბ ე რ ი

— მამაკაცმა თუ გაბედე და ქალს სიგარეტი შეაბოლე, უზრდელი ხარ! მეტიც... ლამაზი სქესის წარმომადგენელი იმ წამსვე იყვირებს: „მხეცო!“

ჩვენ კი, ჩვენ, მამაკაცები, ანალოგიურ სიტუაციაში ღიმილით გავიბადრებით, სა-

ფერფლედ გამოვადგებით. მეტიც: მშვენიერმა მანდილოსანმა კვამლშიც რომ დაგვახრჩოს, თან, ვითომდა სუბრობით, მუჯლუგუნი გვითავაზოს და ტერფზე ქუსლით შევვდგეს, ამასაც ქათინაურად მივიღებთ.

გიორგი პატარიაძე

იურიდიული კონსულტაცია

კითხვები პასუხების გარეშე

ჩემს მეზობელს აქვს ჰაერის თოფი, რომელსაც მთელი დღე ისვრის და ამით ხარჯავს უამრავ ჰაერს.

ხომ არ ვდგავართ ქანგბადის მოსპობის საშინოების წინაშე?

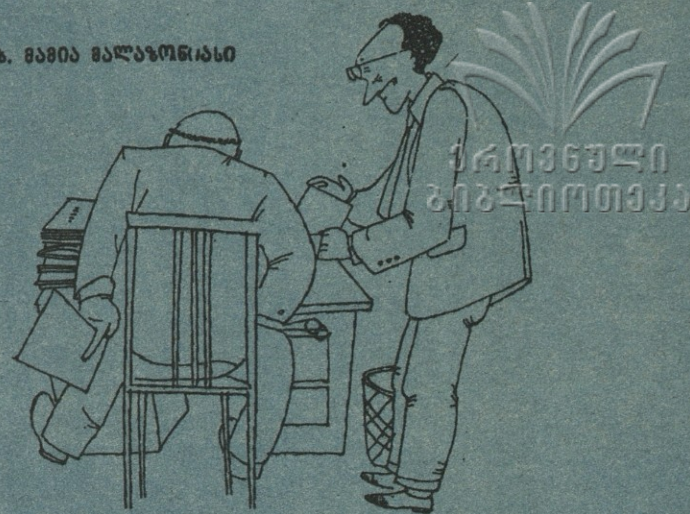
* * *

ამ ათი წლის წინ დავკარგე ცოლის ბეჭედი და ჩემი ოქროს საათი, ახლახან კი ორივე ვიპოვე პირადად მე.

ითვლება თუ არა ჩემი საქციელი კეთილშობილურად?

ავთანდილ ადუიშვილი

ნახ. მამია მალაფონასი

— რა იქნა ის წერილი იმ კაცმა იმ წლის იმ თვეში რომ მოიტანა?

— იმ კაცმა, გატონო, ის წერილი და თვეში ვირიც რამდენი ხანია წაიღო.

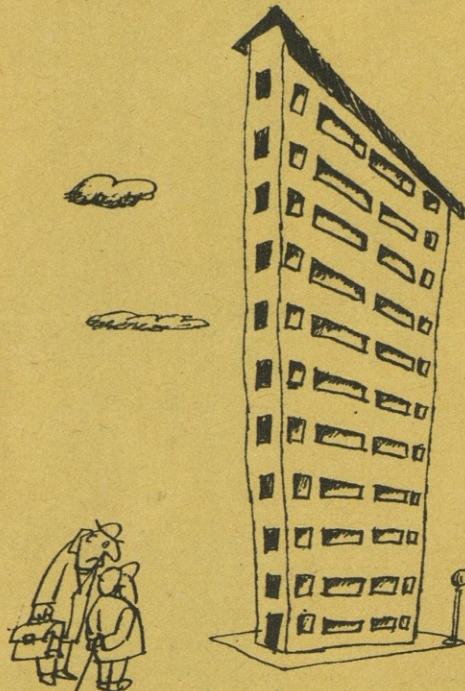

— ათგვერდიან მოხსენებას რა წამაქითხმებს ხვალ?

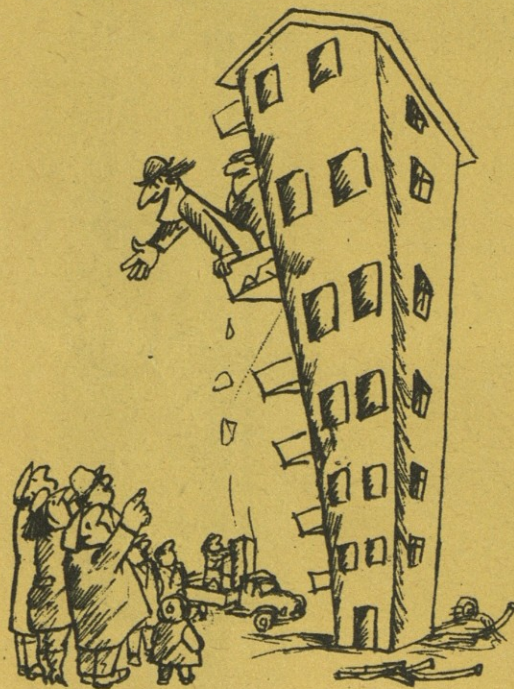
— ეს, მამიკო, თქვენ წაქითხმით მაინც გაქვთ, ჩვენ სულ ზეპირად გვთხოვენ!

— ეს ჩქაროსნული ლიფტი ყოფილა, ქალბატონო, ყველა საღებურზე არ ჩერდება.

— მიმღებ კომისიას ამ სახლმა ხუთიანი გაირჩია.
— მიწისძვრის დროს ერთი ბა-ლიც ეყოფა.

— ავაშენეთ სწრაფად, მაღალ-სარისხოვნად, იაფად... შემოიღოთ დაყრდნობა ჩვენს სიტყვას, რომ...
— ჩვენ კი დაყრდნობით, მაგ-რამ შენ მაგ მოაჯირზე დაყრდნო-ბას არ ბირჩევთ!

— სანამ დროა მიიღეთ, ბატონო, ეს სახლი შესალობათიანად, თორემ ჩქარა უშალი მიიღებს.

დღის 7 საათზე ჰიჭიკომ თვალეზი გაახი-ლა და ჰერი დაინახა, რომელიც საოცრად ახ-ლოს იყო ცხვირთან. მერე გაახსენდა, რომ დღეს შაბათია, სიამოვნებისგან თვალეზი მილუ-ლა და, ის-ის იყო, უნდა გამოთიშულიყო გა-რესამყაროდან, რომ ეზოში ვილაყამ მანქანა დაქოქა და ძრავის გახურება დაიწყო. ძილზე ფიქრით კი ზედმეტი იყო და ჰიჭიკო ისევ ჩაე-რთო გარესამყაროში: ჯერ ორი უშველბელი საბინიდან ფეხი გამოყო, მაგრამ სიცივისაგან კრუნჩხვა დაემართა და ფეხი კუსავით ისევ უკან შეჰყო. შარვალ-ხალათი საბნის ქვეშ ჩაი-ცვა, აბაზანისკენ გაემართა, მაგრამ იატაკიდან ამოვარდნილ პარკეტს ფეხი წამოკრა და კიდევ ერთხელ გაზომა საცხოვრებელი ფართი.

ონკანი უდაბნოსავით გამოშრალიყო.
— დამისხი წყალი, პირი დავიბანო! — უთხრა ცოლს.

— აგერ ჰურბელი და ამოიტანე! — მიაჩე-ჩა ცოლმა ქვაბი.

ბატონი ჰიჭიკო ქუჩაში გავიდა, ტაქსი დაი-ჭირა და ოთხი კვარტალი გაიარა. რეკლამულ-ლიან სახლებს შორის ოაზისისვით მოჩანდა ძვე-ლი ორსართულიანი სახლი, რაღაც სასწაულით შემორჩენილი ახალ უბანში. ონკანთან უწყლოდ გაწამებულ ადამიანთა გრძელი რიგი გაჭიმუ-ლიყო. რიგს მილიციელი აწესრიგებდა. ვილაყ გამზდარმა ახალგაზრდამ ველარ მოითმინა. რი-გიდან გამოვარდა, ონკანს მიაკვდა და წყალს დაეწაფა. ხუთი წუთის შემდეგ ძლივს მოგლიჯეს ონკანს წყლით გაბერილი, იქვე ბალახზე დაწვინეს და ხელოვნური სუნთ-ქვით გონს მოიყვანეს. ისევ ეძგე-რა ონკანს, მაგრამ დროზე გაცო-ქეს...

ერთი საათის მერე ჰიჭიკომ ქვაბი გაავსო და ტაქსით სახლში დაბრუნდა. ლიფტში შესულმა ლილაქს თითი დააჭირა. ლიფტი რაკეტასავით მოწყდა და რამდე-ნიმე წამის მერე აღვილზე გაქვავ-და. ნახევარი ქვაბი დაიღვარა. „ჩქაროსნულია“, — გაიფიქრა ბატონმა ჰიჭიკომ, კარი გამოაღო, ნაბიჯი მაშინაღორდ გადადგა და შუბლი ბეტონის კედელს მია-რტყა. ლიფტი სართულებს შორის გაჩერებულიყო. ჰიჭიკომ ქვაბი მა-ლა შედგა, მერე თვითონ აბობ-ლდა.

— ნახევარი რომ მოგიტანია, ვერ გაავსე?!
— უსაყვედურა ცოლმა.

— გზაში დავლოე.

საუზმის მერე ჰიჭიკომ გადაწყვიტა ნა-შოვნი ინგლისური კლიტე აიღო და მუყაოს კარს მიაზომა, მერე დაეყენებინა შეუდგა. მოქ-ნეული ჩაქუჩი შემთხვევით მუყაოს მოხვდა, კარი გაგლიჯა და მეზობლის ჯავშანგადაკრული, ვერცხლისფრად მზინავი კარი გამოჩნდა. ჰი-ჭიკომ ხელი ჩაიჭინა, პალტო წამოისხა და სა-ვარძელში მოკალათდა. როცა კითხვით დაი-ღალა, პალტოიანად საბნის ქვეშ შეწვა და თვა-ლები მილულა. მეზობლის ბავშვმა გამების და-კვრა დაიწყო და ჰიჭიკოს იზოლირებული ბინა მუსიკის პანგებით გაივსო.

— რა დროს ძილია. აი, ეს ლურსმანი მიმი-ქვდეს! — უთხრა ცოლმა და საკმაოდ მოზრდი-ლი ლურსმანი მიაწოდა. ჰიჭიკომ ლურსმანი კედელს მიაბაჩინა და ჩაქუჩი მოიმარჯვა. ლურს-მანი ჯერ გაიჭრდა, ნელა მიიწვდებოდა წინ, მერე თავისუფლად წავიდა, კედელი გახვრიტა, მე-

ზობლის ოთახში გავიდა და პატარა ბიჭს, რომე-ლიც მშობლებს კუთხეში დაეყენებინათ, შარ-ვალი გაუხია. გაისმა ღრიალი. მეზობელი ბელ-ბის შლით მოუჩივებლად შემოვარდა.

— ერთადერთ ბავშვს მიკლავ?! — ეკითხა.

— არა, ბატონო, როგორ გეკლავებოდა...
ინციდენტი ამოიწურა. ჰიჭიკო ლოჯიაში გა-ვიდა, მოაჯირს დაეყრდნო და ფიქრს მიეცა. უცებ ზურგს უკან ყეფა მოესმა და კინაღამ გუ-ლი გაუსკდა. მეზობლის ლოჯიიდან უზარმაზარ ნაგავს გადმოეყო თავი და ბოროტად ილრინე-ბოდა. ჰიჭიკომ უკან-უკან დაიხია, ოთახში მიი-მალა, კარი დაეკეტა, წამოწვა და სული მოთქვა. მეზობლის ბავშვი თითქმის ფიქრს მიუხვდომ, დაკვრა შეწყვეტა და არაქათგამოლულმა ჰიჭი-კომაც თვალეზი მილულა.

— ახლავე დაჯჭი და დაუჯარი, აღარ დავი-ნახო ამდგარი! — იღრიალა ვილაყამ კედლის იქით და ოთახი ისევ აივსო მუსიკის პანგებით. საღამოს გერმანული ხუთსერიანი სატელე-ვიზიო ფილმის ქართულ ვარიანტს უჩვენებდ-ნენ. მეზობელმა ტელევიზორი მთელ ხმაზე ჩა-რთო და ჰიჭიკოს არც ერთი სიტყვა არ ეპარე-ბოდა.

როცა ფილმი დამთავრდა და დიქტორმა კვირის პროგრამა გამოაცხადა, ჰიჭიკომ გაიხა-და და თვალეზი დახუჭა, მაგრამ სიდანდაც სი-მღერის ხმა მოესმა. ლოჯიაში გავიდა და მაღ-

ნახ. 3. მუშაპირიძისა

— ვერ გიტანით, გამდიდრდებით!
— თქვენისთანა ხალხმა თუ ვერ გიტანო, რა გამამდიდრებს, ბატონო.

ლა აიხედა. მერვე სართულის ლოჯიაში შემ-თვრალი ახალგაზრდები მღეროდნენ: „დღეს რომ ჩემი ვაგიფების დღე დადგეს... რით მი-წამლებ, ნეტავ?...“

ჰიჭიკომ დიღხანს ვერ დაიძინა. კედლის მი-ღმა ისმოდა მეზობლის ლოჯიის ჰრავიანი, მა-ღვიძარა ჩვეულებრივზე ხმაძალა წიკწიკებდა და ჰიჭიკოს ეჩვენებოდა, რომ ჩაიძინებდა თუ არა, მეზობელი მანქანას დაქოქავდა და გაა-ღვიძებდა. „ხელო კვირაა, როგორმე გავუძლებ, ორშაბათს კი სამუშაოზე დავიცვებ“. შეიძლე-ბა წავუძინო კიდეც, — ფიქრობდა იგი.

ნელა იძინებდა რეკლამულიანი (მეზობელი კერძო სახლების მშენებელი), თვით კი ერთობ სწრაფად და იაფად, უზარისხო ბლოკებით ნა-შენი სახლი, რომელშიც ერთი კვირაა, რაც ხალხი შესახლდა. დაიძინა ბატონმა ჰიჭიკომაც. მას თავისი ძველი, არაიზოლირებული ბინა და-ესისხრა...

სიმონ ჯაფარიძე.

მუშაპირიძე... გუგული?

როდესაც გუგულმა მდლიდან ფრინველთა სამეფოს დახედა, წრისხანედ აენთო თვალეზი, გაბრაზდა, განრისხდა, გახსლდა...

მონახა „ტყეშმენის“ უფროსი, მიწამდე დახარა ნისკარტი, ცალი ფრთა გულ-მკერდზე მიიღო და მერე დაიწყო დისკანტი:

„ბოდიში, ვებედავ და გაწუხებთ, მომავალს ეხება საკითხი, ვიცო, რომ მომისმენთ, გამიგებთ, ვითარცა ბრძენი და ნაკითხი.“

შეხედეთ ჩვენს ნაშენ ბუდეებს, რას ვაგებთ? რა სტილით? რა მიზნით?

თქვენს ბარტყებს რა ვუყო, თორემ მე თითო შვილს სუყველა გამიზრდის

ყველა რომ ინჟინრობს, ოსტატობს, ყველა რომ ამ დარგში ერჩება, ესაა მიზეზი, რომ ვერცხვებით, ესაა, თავი რომ გვეჭრება!

ზოგი რას აშენებს, ზოგი — რას, არავინ არ იცავს სტანდარტებს, მე მიკვირს, უფროსო, რისათვის იმატებ შარსსა და სადარდელს?!

რად გვიღდა, პირდაპირ მითხარით, სახლები სხვადასხვა ფორმისა, განა არ სჯობია ვაგებდეთ ბუდეებს სულ ერთი ზომისას?!

ამიტომ კარგია შენება ერთს ვანდოთ, არა გთხოვთ სხვა რამეს,

იქნება, მე დამდოთ პატივი, და თვითონ გავუძღვე ამ საქმეს!

„კეთილი“, — დათანხმდა უფროსი. მშენებლად დანიშნა გუგული, ხელწერას დაუსვა ბეჭედი, კვდებოდა სიცილით ბუბუბუ.

მშენებლად ნაკურთხმა გუგულმა ტემპები თანდათან გაზარდა, ბუდეებს აგებდა ერთნაირს, გეგმავდა, ზომავდა, საზავდა...

წალკოტი... უსასო, უბრალო სტანდარტულ სახლებით მოფინა, რადგანაც შენების ოსტატი გუგული არასდროს ყოფილა!

გრიგოლ ჩიქვილაძე

06035320
06035320

A black and white portrait of a man with dark, wavy hair and a prominent mustache. He is wearing a dark suit jacket over a light-colored shirt and a dark tie. The background is a mottled, textured grey.

ნიჭიერი ქართველი იუმორისტი მწერალი ნაყოფიერად მოღვაწეობდა ქართული ესტრადისთვისაც: წერდა საინტერესო იუმორისტულ ლექსებსა და პიესებს, სკეტჩებსა და მინიატურებს. „ნინავის ბიბლიოთეკის“ სერიით გამოცემული აქვს სატირულ-იუმორისტული ნაწარმოებების ორი კრებული, ზევრჯერ გაუმარჯვნია სხვადასხვა ლიტერატურულ კონკურსებში.

გრიგოლ ჩიქვილაძე ხალასი იუმო-
რისტული ნიჭით იყო დაჯილდოებული. მუდამ ახ-
ლის ძიებით ანთებული, იგი თავაუღებლად უჭდა
სამუშაო მაგიდას, ფიქრობდა, წერდა, ახწორებ-
და...

ამ რაინდული სულის კაცს ცხოვრებაში ბევრი რამ ჰქონდა ნანახი და განცდილი. მებრძოლისა და შრომისმოყვარე კაცის ხასიათითაა გამსჭვალული მთელი მისი შემოქმედება.

გრიგოლ ჩიქვილაძე, როგორც იტყვიან, თვითონ ყელამდე მართალი კაცი იყო და ცხოვრების დევიზად სწორედ „ქმნა მართლისა სამართლისა“ ჰქონდა.

დიდი ცხოვრებისეული გამოცდილებით, ფართო ცოდნითა და ინტელექტუალური დანერგვით, მაღალი მოქალაქეობრივი შეგნებითა და გულმხურვალე მამულიშვილობით გ რ ი გ ო ლ ჩ ი ქ- ე ი ლ ა ძ ე განსაკუთრებულ პატივსცემასა და სიყვარულს იმსახურებდა საზოგადოებაში.

შემოქმედებითი მოწოდულობის ასაკში წავიდა ჩვენგან ნიჭითა და სიკეთით შუქფენილი, ბავშვით სპეტაკი და მორიდებული, უდალატო და მგრძნობიარე, ყოველმხრივ საყვარელი აღამიანი გრიგოლ ჩიჭოლაძე.

ხსოვნა იყოს მისი და არ დავიწყება ნაცნობებში, ამხანაგებსა და მეგობრებში!

შურნალ „ნიანგის“ რედაქციის პოლექტივი

— კუჭის წამალი გაქვთ?
— მაინც, რა წამალი?
— თუნდაც სინტომიცინი. აი, რეცეპტი!
— „სინტომიცინი“!.. ტააჲ! სინტომიცინი
ქონია... ადრე, მხოლოდ ამჟამად არა
აქვს. „ასკოფენი“!.. არც ეს არის... „ინ-
ერფერონი“!.. არც ეს გახლავთ!

— აბა, რა გახლავთ?
— შემცვლელი პრეპარატები: სულ-
გინი, ასფენი, ამანტადინი.
— გამგე საღ არის?
— გამგე გასულია. შემცვლელი მე-
ვარ.

გეოგრაფიკული მდებარეობა

၄၇၀၂၆၅၁၃

მთავარი რედაქტორის
მრალბილე
გიორგინიანი

30% 50% 60% 70%

მსოფლიოს გაზეთები მიუთითებენ ტელ-ავივ-ლი ექსტრემისტებისადმი აშშ-ის დახმარებაზე და ხაზგასმით აღნიშნავენ: „ისრაელი პატარა ქვეყანაა, ერთობ ზეზღუდული რესურსებით, იგი ვერ გაბედავდა ახლო აღმოსავლეთში უანდარმის როლში გამოსვლას ამერიკის მხარდაჭერის გარეშე“.

ასლი.

როგორც

დადანთან

სწორი

პრ

პრის

ნახ. პ. ლომიძისა

ქარნაის კომპლექსიდან

(ზარაონ რამეს მეორისა და დედოფალ ნეფერტარის ძეგლი ამონის ტაძარში. ზემო ეგვიპტე).

ამერიკა-ისრაელის კომპლექსიდან

(ქია სემისა და გოლდა მეირის ძეგლის პროექტი ახლო აღმოსავლეთში).